

[Tvede.]

vilde hjælpe i tilstrækkelig Grad. Det, der skal til, er, at det produktive Arbejde kommer i Gang. Det er kun derigennem, den store Arbejdsløshed kan afhjælpes.

Maa jeg med det samme overfor det ærede Medlem, der talte om, at der var nogle, der ønskede, at Fattighjælp skulde være den eneste Hjælp, sige, at slig Tale har mig bekendt aldrig lydt fra det konservative Folkepartis Medlemmer.

Ogsaa Lovforslagets andet Afsnit, der giver Anvisning paa, hvorledes der kan ydes Hjælp til anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, som har oprettet eller senest inden 1. Juli 1928 opretter Krisefonds i Overensstemmelse med Arbejdsløshedsloven af 1. Juli f. A., kan vi tiltræde. Jeg skal ikke nu komme nærmere ind paa Forholdet vedrørende Arbejdsløshedsloven, men henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte derom den 31. Maj i Fjor ved Sagens første Behandling. De findes i Lands-tingstidenden Spalte 1662. Men jeg maa dog have Lov til at sige saa meget til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), der udtalte om det foreliggende Lovforslag, at det ikke vilde hjælpe til Bunds, at det var netop den Fordel, de Konservatives Ændringsforslag i 1926 havde; det vilde have hjulpet til Bunds, og det blev ogsaa erkendt af den daværende Socialminister, Hr. Borgbjerg. Men den Gang fandt vort Forslag ikke Tilslutning hos de tre andre Partier, Partiet Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Det blev forkastet, stemt ned. Jeg skal ikke nu, da vi har saa meget at foretage os, opholde Tinget med at gaa nærmere ind paa denne Sag, men den har jo dog sin Interesse i denne Forbindelse.

Hvad Tilvejebringelsen af Midlerne til Refusion og Tilskud angaar, er vi indforstaaet med, at de tages af Arbejds-løshedsfonden, naar dennes Maksimum, 12 Mill. Kr., nedsættes med et Beløb, der svarer til det, som udbetales i Henhold til Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 1 og 5. Den højtærede Indenrigsminister nævnte jo i Overensstemmelse med Lovforslaget, at det højst kunde blive 3 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at hvis de bruges, vil Maksimum derefter være at nedsætte til 9 Mill. Kr., og Arbejdslovgivernes Bidrag bortfalder altsaa, naar Fonden har naaet en saadan Højde.

At der efter § 5. mod fuldt betrygende Sikkerhed som i Lovforslagets § 7 angivet ydes Laan af Arbejdsløshedsfondens

Midler, vil vi under de givne Forhold kunne acceptere, selv om Renten er noget lavere end den, som Fonden maaske ellers kunde opnaa af sine Midler paa nærværende Tidspunkt.

Med disse Ord skal ogsaa jeg anbefale, at Lovforslaget gennemføres. Selv om det ikke vil hjælpe til Bunds, yder det dog nogen Hjælp, som jeg haaber for en Del kan bringe os over de Vanskeligheder, der for Tiden er til Stede.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) udtalte, at det foreliggende Lovforslag ikke kom ham overraskende, og efter mit Kendskab til det ærede Medlems hele Stilling til den Lovgivning, der her behandles, tror jeg, han har fuldstændig Ret. Det ærede Medlem har jo ikke været blandt dem, der var ivrigt for at slaa den Lovgivning over Ende, som vi alle blev enige om i 1924. Heller ikke for mig kunde det foreliggende Lovforslag komme overraskende, thi da vi vedtog at ændre, hvad vi under den højtærede Indenrigsministers Førerskab i 1924 alle var blevet enige om at gennemføre som en blivende Ordning, pegede jeg netop paa, at jeg troede ikke, at Tilstandene var saaledes her i Landet, at den Politik, Ministeriet nu slog ind paa, lod sig gennemføre. Ministeriet kan altsaa heller ikke selv fastholde Ordningen. Mentaliteten i Samfundet, Vurderingen i Samfundet af det indbyrdes Forhold mellem Borgerne i en Krisetid som den, vi nu er inde i, og som Staten selv har fremkaldt, er ikke saaledes, at det lader sig gøre at gennemføre en Politik af den Art, som Ministeriet eller rettere sagt dets Chef havde tænkt sig. Lovforslaget her er et Vidnesbyrd om, at man maa opgive den strenge Politik, man har været inde paa. Det Lovforslag, der er blevet forelagt i Folketinget om Begrænsning af Hjelpekassernes Virksomhed, bliver jo heller ikke gennemført i denne Samling, uagtet man har Flertal i begge Ting for det. Alt dette er Vidnesbyrd om, at man ikke har den Kraft og Villie, som man gav det Udseende af, da man ændrede Arbejdsløshedsloven. Derfor havde det været bedre, om man havde ladet Arbejdsløshedslovgivningen blive staaende og indskrænket sig til, om det var fornødent, at ændre Satserne i den hist og her.

Det Lovforslag, der nu foreligger for os her, er et Forsøg paa, naturligvis i meget begrænset Grad, at bøde paa den Arbejdsløshedspolitik, man selv har tilveje-